

[Bo Kristensen]

parterne selv aftaler; det er ikke noget, nogen regeringer har blandet sig i.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Så kommer den sidste korte bemærkning. Jeg gør opmærksom på, at mange ordførere slet ikke har haft ordet i første omgang, og at alle ordførerne stadig har deres anden omgang tilbage, og vi skal jo videre i debatten.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes, at både hr. Svend Auken og fru Lilli Gyldenkilde skulle tage og læse en undersøgelse, der blev foretaget for nogle år siden. Den undersøgelse viste, at lønomkostningen pr. medarbejder var steget nogle og halvfjerds tusinde kroner inden for de sidste år. Samtidig viste undersøgelsen, at den enkelte lønmodtager havde fået 700–800 kr. ud af det, altså reelt til merforbrug, men hele omkostningen hvilede på den enkelte arbejdsplads. Det vil altså sige, at varerne var blevet så meget dyrere. Hvor er pengene så blevet af? Ja, de er havnet i de offentlige kasser, bl.a. ved at ansætte nogle flere i den offentlige sektor.

Hr. Svend Auken og fru Lilli Gyldenkilde har med deres holdning været stærkt medvirkende til, at vi har så mange arbejdsløse, som vi har i dag.

Tørnæs (V):

Hvad var det, fru Lilli Gyldenkilde sagde? Hvis vi mangler nogle skriveborde i den offentlige sektor, så producerer vi bare nogle, og så finder vi såmænd nok noget at sætte de mennesker til, som vi sætter bag ved dem. Var det professor Parkinson, der sagde noget om det?

Tak til arbejdsministeren for en god redegørelse om det både for samfundet som helhed og for den enkelte meget vigtige spørgsmål om arbejdstidens tilrettelæggelse og vilkår. Der er jo lang tradition for, at arbejdstidens længde afgøres ved aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Vi synes, det er fornuftigt, at det foregår på den måde, og vi har ikke noget som helst ønske om at lave om på det princip. Det er et overordentlig vigtigt spørgsmål for hele samfundet, og det er derfor også nyttigt, at vi har den diskussion her i dag.

Arbejdstiden fastlægges i høj grad ud fra traditionelle kriterier. Langt den største part af lønmodtagernes arbejdstid lægges således fast inden for relativt stive rammer, og arbejdstiden kommer til at ligge på stort set samme tidspunkter af døgnet hver dag. Spørgsmålet er, om det er muligt at ændre på disse forhold i form af at få blødet de stive rammer op. Jeg er overbevist om, at der er et voksende behov for og for så vidt også et voksende ønske hos den enkelte lønmodtager om at få bedre mulighed end i øjeblikket for at tilrettelægge dennes egen arbejdsdag efter mere individuelle hensyn.

Vi er meget tvivlende over for, om en generel arbejdstidsnedsættelse eksempelvis til 35 timer vil have nogen som helst beskæftigelsesfremmende effekt. Vi er især bekymrede for, at det vil gå ud over beskæftigelsen i de mindre virksomheder, hvor man har et par medarbejdere.

I den forbindelse er vi bekymrede for, at det svækker konkurrenceevnen, hvad enten det sker med eller uden lønkompensation. Vi frygter således, at en massiv arbejdstidsnedsættelse vil svække produktionen og dermed i virkeligheden få den modsatte effekt af, hvad der var tilsigtet. En arbejdstidsnedsættelse, der svækker konkurrenceevnen, er i virkeligheden efter vores opfattelse et udtryk for en usolidarisk holdning over for de arbejdsledige.

Vi har derimod den opfattelse, at en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden vil kunne være til gavn for den enkelte lønmodtager, men også til gavn for produktion og beskæftigelse. Den tekniske udvikling betyder, at der skal investeres flere og flere penge i hver enkelt arbejdsplads, og der er derfor et stort behov for at udnytte disse investeringer bedst muligt for at sænke produktionsomkostningerne.

En mere fleksibel arbejdstid med bedre udnyttelse af produktionsapparatet i flere af døgnets timer vil nedsætte de generelle omkostninger og dermed øge beskæftigelsen. Vi tror ikke på, at der findes en bestemt arbejdsmængde, der skal fordeles. Arbejdsmængden er meget afhængig af vores evne til at konkurrere, og derfor vil en bedre udnyttelse af virksomhedernes investering så klart forbedre konkurrenceevnen.

Vi tror også på, at en mere fleksibel arbejdstid er til gavn for den enkelte lønmod-